

॥ शिवाभ्यां नमः ॥

॥ दोषपरिहाराष्टकम् ॥

अन्यस्य दोषगणना कुतुकं ममैतत् आविष्करोति नियतं मयि दोषवत्त्वम्। दोषः पुनर्मयि न चेदखिले सतीशे दोषग्रहः कथमुदेतु ममेश तस्मिन्॥	१
एषा व्यथेतरकृतेति ममेश तस्मिन् कोपो यदि स्वपरकाममुख प्रसूता। सेयं व्यथेति मयि मे न कथन्तु कोपः स्वस्य व्यथा स्वदुरितप्रभवा हि सर्वा॥	२
कामप्रभृत्यखिल दोषनिधेर्ममैष मय्याह दोषमिति को नु दुराग्रहोऽस्मिन्। हेयत्वमालपति योऽयमलं न केन वार्योऽथ सत्त्ववति सोऽयमसत् किमाह॥	३
यस्संश्रितः स्वहितधीर्व्यसनातुरस्तत् दोषस्य तं प्रति वचोऽस्तु तदन्यदोषं। यद्वच्मि तन्मम न किं क्षतये स्वदोष- चिन्तैव मे तदपनोदफलोचितातः॥	४
दोषं परस्य ननु गृह्णति मय्यनेन स्वात्मैष एव परगात्रसमाहृतेन। दुर्वस्तुनेव मलिनीक्रियते तदन्य- दोषग्रहादहह किं न निवर्तितव्यम्॥	५
निर्दोषभावमितरस्य सदोषभावं स्वस्यापि संविदधती परदोषधीर्मे। आस्तामियं तदितरा तु परार्तिमात्र- हेतुर्व्यनक्तु न कथं मम तुच्छभावम्॥	६
पद्मादिसौरभ इव भ्रमरस्य हर्षं हित्वान्यदीयसुगुणे पुनरन्यदोषे।	

हर्षो दुरर्थ इव गेहकिटेः किमास्ते

हा मे कदेश कृपया विगळेत्स एषः ॥

७

दोषे स्वभाजि मतिकौशलमन्यभाजि

मौढ्यं गुणेऽन्यजुषि हर्षभरः स्वभाजि ।

अस्तप्रसक्तिरखिलेषु दयात्युदार-

वृत्त्योर्जितो मम कदास्तु हरानुरागः ॥

८

॥ इति श्री श्रीधरवेङ्कटेशार्य कृत दोषपरिहाराष्टकं सम्पूर्णम् ॥